

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne **A.**, bytom **V.**, zastúpenej **JUDr. Ester Bujnovskou**, advokátkou so sídlom *Nádražná 23, Malacky*, proti žalovanému **Krajskému stavebnému úradu v Bratislave**, so sídlom *Lamačská cesta 8, Bratislava*, za účasti **1. G.G. a 2. N.N., rod. L.**, obaja bytom **T.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A-2009/2323-2/HLO z 15. októbra 2009, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 05. mája 2011, č. k. 1S/200/2009-61, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 05. mája 2011, č. k. 1S/200/2009-61 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. A-2009/2323-2/HLO z 15.10.2009, ktorým žalovaný ako príslušný správny orgán rozhodujúc

o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu Stavebného úradu obce Leváre č. S-04/2009/DSP zo 04.05.2009 toto rozhodnutie, ktorým bola dodatočne povolená stavba „stavebné úpravy rodinného domu č. X. a nadstavba“ pre stavebníkov G.G. s manželkou N. rodenou L., obaja bytom T., zmenil tak, že odvolaniu žalobkyne čiastočne vyhovel, keď vo výrokovej časti v odseku a) architektonické a urbanistické podmienky doplnil znenie bodu 2 o vetu „*presah strešnej konštrukcie a strešného žľabu zasahujúci nad pozemok parcelné číslo X. k. ú. V. L. bude odstránený*“; pri písmene f) zmenil bod 2 tak, že „*pripomienke sa nevyhovuje, dymovod z kotla ústredného kúrenia bude vyvedený nad strechu rodinného domu podľa schválenej projektovej dokumentácie tvoriacej súčasť stavebného povolenia*“ a bod 3 zmenil tak, že „*pripomienke sa vyhovuje, presah strešnej konštrukcie a žľabu bude upravený podľa doplnenej podmienky uvedenej v odseku a) bod 2, úprava vyžaduje povolenie vstupu na pozemok parcelné číslo X. k. ú. V. L.*“; v zostávajúcej časti odvolací orgán napadnuté rozhodnutie ponechal bezo zmeny.

Krajský súd ak súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1 OSP) preskúmajúc rozhodnutie žalovaného podľa druhej hlavy piatej časti OSP citujúc ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b/ a § 88a ods. 1 a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) odôvodnil svoj rozsudok tým, že z citovaných ustanovení je nesporné, že tieto určujú procesno-právny postup stavebného úradu a povinnosti vlastníka stavby, ktorý ju uskutočňuje bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním. Stavebný úrad v takomto prípade začína z úradnej moci konanie o nepovolenej stavbe alebo stavbe postavenej v rozpore so stavebným povolením. Vlastník stavby je v konaní povinný preukázať, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami. Stavebný úrad následne môže dodatočne stavbu alebo jej časť povoliť len za predpokladu, ak sa v takomto konaní preukáže, že jej existencia nie je v rozpore s verejnými záujmami a jej vlastník, resp. stavebník podá žiadosť o dodatočné povolenie spolu s predpísanou dokumentáciou. Opíšuť skutkový stav zistený v konaní o dodatočnom povolení stavby sa krajský súd vyporiadal s námietkami žalobkyne uplatnenými v žalobe.

K námietke žalobkyne týkajúcej sa nesúhlasu s osadením strešných okien v miestnostiach č. 208, 209 a 201 v podkroví, krajský súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že v danom prípade sa jedná o strešné okná rozmerov 55 x 78 cm, ktoré nie sú umiestnené v štítovej stene domu, ktorá je protiľahlá vstupu a zádveriu domu žalobkyne, že ide o okná, ktoré sú navrhnuté z priestoru stavebníkov z kúpeľne a WC a z takej vzdialenosti, že nie sú protiľahlé k žiadnym oknám z obytných

miestností žalobkyne, pričom navrhované okno zo schodišťového priestoru, ktoré je najbližšie k rodinnému domu žalobkyne bolo pri konečnej realizácii stavby zastavané. Predmetné okná slúžia na vetranie WC a kúpeľne a sú umiestnené tak, že ich spodná hrana je pod úrovňou balkóna žalobkyne, takže pohľad z nich do obytnej časti domu žalobkyne je prakticky nemožný.

K námietke žalobkyne týkajúcej sa dymovodu z kotla ústredného kúrenia, ktorý žalobkyňa žiada preložiť na opačnú stranu sedlovej strechy, krajský súd uviedol, že osadenie predmetného dymovodu, ako je nesporné z projektovej dokumentácie, bolo v projektovej dokumentácii navrhnuté tak, aby dymovod vedený od kotla ústredného kúrenia umiestnený na prízemí rodinného domu bol vedený 500 mm nad hrebeň sedlovej strechy ku hrebeňu strechy na stranu sedlovej strechy so spádom na pozemok stavebníka. Odvod spalín od plynového kondenzačného kotla typ Buderus GB Logamax plus 142-24 má predpísané zostavy systému odpadu spalín podľa smernice 90/396/EW G pri zohľadnení EN 483 spolu s vykurovacím kotlom. Podľa technických údajov uvedených výrobcom, predmetný kotol má normalizovaný emisný faktor CO menej ako 15 mg/kWh a emisný faktor NO menej ako 20 mg/kWh, čo vzhľadom na výšku vyústenia a polohu dymovodu nemôže negatívne ovplyvniť riadne užívanie nehnuteľnosti ani zdravie žalobkyne. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd uviedol, že v tomto prípade osadením dymovodu z kotla ústredného kúrenia nebola vo veci porušená vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 706/2002 Z. z. o zdrojoch znečisťovania ovzdušia, o emisných limitoch, o technických požiadavkách a všeobecných podmienkach prevádzkovania, o zozname znečisťujúcich látok, o kategorizácii zdrojov znečisťovania ovzdušia a o požiadavkách zabezpečenia rozptylu emisií znečisťujúcich látok [účinné do 31.08.2009, t. j. v čase rozhodovania správneho orgánu prvého stupňa („ďalej len vyhláška č. 706/2002 Z. z.“)].

Na základe vyššie uvedených skutočností Krajský súd v Bratislave dospel k právnenému záveru totožnému so závermi žalovaného správneho orgánu a konštatoval, že prieskumom žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona.

Pre úplnosť krajský súd ešte uviedol, že obec Veľké Leváre vydala dňa 26.10.2010 kolaudačné rozhodnutie č. X., ktorým povolila užívanie stavby „stavebné úpravy rodinného domu č. X. a nadstavba“ pozemok parcela č. X. k. ú. V. L. stavebníkom G. a N.N., bytom B.. Predmetné kolaudačné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2010.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom.

O trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnej žalobkyni súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa z posúdenia veci (§ 221 ods. 1 písm. h/ OSP) domnievajúc sa, že krajský súd celú vec nesprávne právne posúdil, keď podstatou sporu je podľa názoru žalobkyne nesprávny postup konajúcich správnych orgánov.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa najmä dymovodu, ktorú žalobkyňa uvádzala od počiatku stavebného konania a žiadala ho preložiť na opačnú stenu sedlovej strechy, resp. dodržať vyhlášku č. 706/2002 Z. z. a príslušnú STN, ktoré pripojila k žalobe, vytýkala krajskému súdu, že sa bez náležitého zdôvodnenia a vyhodnotenia dôkazov na vec sa vzťahujúcich stotožnil s názorom žalovaného, ktorý si bezvýhradne osvojil s poukázaním na to, že odvod spalín od plynového kondenzačného kotla typ Buderus GB Logomax plus 142-24 má predpísané zostavy systému odpadu spalín podľa smernice 90/396/EGEWG pri zohľadnení EN 483 spolu s vykurovacím kotlom, a keďže podľa technických údajov uvedených výrobcom, predmetný kotol má normalizovaný emisný faktor CO menej ako 15 mg/kWh a emisný faktor NO menej ako 20 mg/kWh, čo vzhľadom na výšku vyústenia a potrebu dymovodu nemôže negatívne ovplyvniť zdravie žalobkyne ani jej užívanie nehnuteľnosti, a preto podľa názoru súdu vo veci nebola porušená vyhláška č. 706/2002 Z. z..

Takýto názor, resp. stanovisko súdu je podľa žalobkyne predčasné a nesprávne a krajský súd na svojom rozhodnutí pochybil, nakoľko v odôvodnení rozhodnutia neuviedol žiadne dôkazy, resp. konkrétne predpisy, o ktoré svoje rozhodnutie oprel. Jeho rozhodnutie je preto absolútne nepresvedčivé a naviac nemôže obstáť, pretože súd nesprávne a povrchno zhodnotil skutkový stav veci a nesprávne aplikoval príslušné právne predpisy, ktorými sa vôbec nezaoberal a vo všetkom sa stotožnil s názormi žalovaného správneho orgánu a osvojil si jeho stanovisko bez zjavného posúdenia objektívne a nestranne.

Žalobkyňa trvala na tom, čo uviedla vo svojej žalobe, že pri projektovaní nadstavby rodinného domu stavebníka nebolo prihliadnuté na existujúcu stavebnú situáciu v uvedenej lokalite, kde rozptylu bráni okrem iného sedlová strecha na dome č. X. z uličnej strany a výška budovy na dome č. 144.

Poukazovala na to, že v zadnej časti sa totiž nejedná o nadstavbu, ale o novovybudovanú prestavbu, nakoľko pôvodná zadná časť bola celá zbúraná a postavená, i napriek tomu, že stavebník pripojil statický posudok, ktorého sa v konaní dovoľával v tom

zmysle, že nemôže kotol premiestniť, lebo uskutočňuje len nadstavbu. Žalobkyňa preto namietala, ako je možné, že projektová dokumentácia bola schválená stavebným úradom, keď až po odstránení strechy pôvodného domu sa zistilo, že je potrebné zadnú časť domu celú zbúrať. Podľa tvrdenia žalobkyne stavebník mal možnosť vyriešiť premiestnenie kotla na svoju stranu tak, aby nemusel byť dymovod lomený a priamo odvieť exhaláty kúrenia. Odvod exhalátov lomeným dymovodom bol podľa žalobkyne aktuálny len v tom prípade, keď stavebník a projektant tvrdili, že sa jedná len o nadstavbu a kotol ústredného vykurovania nemôže inam premiestniť. Ak podľa žalovaného má kotol vlastnosti, že nemôže nad mieru primeranú pomerom škodiť okoliu, tak za týchto okolností si ho stavebník bez problémov mohol a môže premiestniť na svoju stranu a nemusí vôbec lomiť dymovod, čím by bola sporná pripomienka žalobkyne okamžite odstránená a vyriešená k spokojnosti všetkých účastníkov konania.

Ako dôkaz, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, a že krajský súd vec nesprávne právne posúdil, žalobkyňa uviedla, že predložila dodatočne odborný posudok (stanovisko), ktorý podľa nej potvrdzuje, že komín stavebníka p. H. nespĺňa požiadavky zabezpečenia rozptylu emisii znečisťujúcich látok podľa vyhlášky č. 706/2002 Z. z., príloha č. 6 a STN EN 15 287 – 1, platnej v čase, kedy bola vypracovaná projektová dokumentácia, nakoľko vzdialenosť medzi stavbami je len 2,3 m a komín je posunutý smerom do priestoru medzi domom p. H. a žalobkyne oproti jej balkónovým dverám a balkónu, čo sa prejavuje najmä za chladného počasia, kedy sa dym rýchle ochladzuje a exhaláty sa hromadia spolu so vzniknutou parou medzi domami, vchodom do domu, pred oknami a v priestoroch balkóna žalobkyne.

Z uvedeného dôvodu podľa žalobkyne rozhodnutie krajského súdu neobstojí, nakoľko neposúdil celú vec komplexne a osobitne so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, čím zjavne znevýhodnil žalobkyňu a jeho rozhodnutie je povrchné a nespravodlivé.

Žiadala preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/200/2009-61 zo dňa 05.05.2011 ako nezákonný zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na nové konanie. Zároveň žalobkyňa žiadala priznať náklady trov odvolacieho konania tak, ako budú vyšpecifikované dodatočne.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že uznesenie (*správne rozsudok*) Krajského súdu v Bratislave zn. 1S/200/2009-61 zo dňa 05.05.2011 pokladá v celom rozsahu za zákonné. Trval na svojom stanovisku č. A/2010/1162-4/HLO zo dňa 04.02.2010 k žalobe

A., kde podrobne uviedol všetky podstatné skutočnosti, odôvodňujúce vydanie žalobou napadnutého rozhodnutia.

Mal za to, že žalobkyňa v odvolaní voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave neuviedla žiadne nové skutočnosti, ani svoje tvrdenia ničím relevantným nepodložila.

Podľa žalovaného v odôvodnení prvostupňového i druhostupňového rozhodnutia stavebných úradov sú podrobne uvedené všetky v konaní zistené skutočnosti, vyhodnotené dôkazy, vznesené pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania. Umiestnenie aj realizácia vykurovacieho kotla a dymovodu je v súlade s platnými normami a žalobkyňa nemôže spôsobovať žiadnu ujmu.

Vzhľadom na dispozičné riešenie domu žalobkyne aj stavebníka, je žalobkyňou požadované premiestnenie kotla neopodstatnené.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave zn. 1S/200/2009-61 zo dňa 05.05.2011 bolo potvrdené a odvolanie zamietnuté.

Účastníci konania G.G. a N.N. vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie žalobkyne vyslovili názor, že Krajský súd v Bratislave vo svojom rozsudku, č. k. 1S/200/2009-61 zo dňa 05.05.2011 jednoznačne a v plnom rozsahu zamietol žalobu žalobkyne ako neodôvodnenú, pričom svoje stanovisko podrobne vysvetlil v odôvodnení, ktoré sa opiera o fakty, technické normy a príslušné vyhlášky.

Podľa účastníkov žalobkyňa v už spomínanej žalobe ani v následnom odvolaní nepredložila žiadne relevantné argumenty, ktoré by mohli akýmkoľvek spôsobom spochybniť vyššie uvedený rozsudok krajského súdu.

Poukázali i na to, že na základe rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 15.10.2009 A/2009/2323-2/HLO, obec Veľké Leváre vydala dňa 26.10.2010 pod číslom S-X. kolaudačné rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2011, a ktoré je súčasťou spisového materiálu. V ňom obec Veľké Leváre konštatuje, že na stavbe neboli zistené žiadne nedostatky ani odchýlky od dokumentácie, overenej v stavebnom konaní, čím boli splnené podmienky stavebného povolenia, vydaného Príslušným stavebným úradom obce Veľké Leváre zo dňa 04.05.2009 pod číslom S-04/2009/DSP. Obec Veľké Leváre v kolaudačnom rozhodnutí tiež na základe zisteného skutkového stavu skonštatovala, že užívaním stavby nie je ohrozený život, zdravie a bezpečnosť ani osôb ani životného prostredia.

Podčiarkli, že pôvodný stav objektu pred rekonštrukciou bol oveľa horší z pohľadu žalobkyne, ako po rekonštrukcii. Týka sa to napríklad aj umiestnenia dymovodu, ktorý žalobkyňa spomína v predmetnom odvolaní a ktorý oproti pôvodnému stavu zalomili a posunuli smerom ku hrebeňu strechy (čiže ďalej od pozemku žalobkyne). Okrem toho vymenili aj pôvodný starý plynový kotol za úplne nový moderný kotol značky Buderus.

Opätovne podotkli, že v priebehu celého stavebného konania a hlavne pri realizácii stavby urobili viaceré ústupky, vychádzajúc žalobkyni v ústrety ďaleko nad rámec bežných povinností stavebníka a nad rámec povinností stanovených zákonom a súvisiacim právnymi normami.

Tiež podčiarkli, že dané ústupky, aj keď im nimi vznikali nemalé finančné náklady, spravili v dobrej viere k budovaniu štandardných susedských vzťahov a k rýchlemu vyriešeniu celej veci k obojstrannej spokojnosti. Pritom poukázali na to, že bohužiaľ zo strany žalobkyne nebol zaznamenaný od začiatku stavebného konania po súčasnosť ani jeden jediný ústretový krok, či snaha k vyriešeniu celej veci k obojstrannej spokojnosti. Skôr naopak, požiadavky žalobkyne sa v priebehu stavebného konania neustále stupňovali. Okrem toho do dnešného dňa nemajú omietnutý dom na hranici ich pozemku a pozemku žalobkyne, vzhľadom na nemožnosť vstúpiť na jej pozemok. V tejto súvislosti im vzniká škoda vlhnutím a zatekaním stien a rovnako vznikajú škody súvisiace s únikom tepla vo vykurovacom období a nutnosti zvýšeného výkonu plynového kotla.

Na základe vyššie uvedeného považovali predmetné odvolanie v celej šírke ako neopodstatnené a neodôvodnené, a preto žiadali Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby odvolanie v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalobkyňa nepreukázala vo svojom odvolaní, že došlo k porušeniu zákona, platných právnych noriem a ani obmedzovaniu jej osoby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní odvolaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobkyne uvedeným v odvolaní (osobitne k námietke týkajúcej sa umiestnenia vykurovacieho kotla a dymovodu) dopĺňa nasledovné:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (244 ods. 1 OSP).

Súdy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné

pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Nie je ani úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľa takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležitosti odôvodní, niet dôvodu, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postupov správneho orgánu v správnom konaní.

V podstate jedinou zostávajúcou konkrétnou námietkou žalobkyne uvedenou v odvolaní bol jej nesúhlas s umiestnením dymovodu a nepremiestnením kotla. Pokiaľ žalobkyňa vytýkala krajskému súdu, že sa bez náležitého zdôvodnenia a vyhodnotenia dôkazov na vec sa vzťahujúcich stotožnil s názorom žalovaného, najvyšší súd dáva do pozornosti, že správny súd je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého rozhodnutia alebo postupu orgánu verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá OSP). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve

(prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu o dodatočnom povolení stavby upravenom v § 88a stavebného zákona.

Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a s osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 (§ 88a ods. 7 stavebného zákona).

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 88a stavebného zákona upravuje jednak postup vlastníka nepovolenej stavby a jeho povinnosti a jednak postup stavebného úradu pri nepovolených stavbách. Z odsekov 1 a 2 vyplýva, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám

a na vlastné náklady musí zaobstarat' všetky potrebné doklady, t. j. rozhodnutia, stanoviská a vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy a obce. Verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. Musí posúdiť najmä súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou z hľadiska súladu s funkčným využitím, určené záväzné limity a regulatívy, ktoré vykonáva obec. Rozsah požadovaných dokladov nie je taxatívne vymedzený, ale stavebný úrad pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území vyhlásené ochranné pásma, a pod.

Účelom konania o dodatočnom povolení stavby je vlastne dodatočné zhojenie závažnej vady, ktorou je prvotné vedomé ignorovanie zákona zo strany stavebníka, pod podmienkou preukázania skutočnosti, že ďalšia existencia nepovolennej stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami. Dôkazné bremeno je na vlastníčkovi stavby, keďže sa dopustil porušenia zákona. Predpokladom úspešnosti stavebníka v konaní o dodatočnom povolení stavby v zmysle citovaného ustanovenia § 88a ods. 1 stavebného zákona je preukázanie skutočnosti, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom.

Stavebný úrad i v konaní o dodatočnom povolení stavby musí dôsledne vyhodnotiť charakter námietok, či ide o námietky občianskoprávne alebo námietky územno-technického, prípadne stavebno-technického charakteru, ktoré sú upravené stavebnými predpismi. Pritom môže dôjsť aj k vzájomnému prelínaniu posúdenia námietok s prihliadnutím na ustanovenie § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Z podkladov spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného, je zrejmé, že správne orgány v posudzovanej veci na základe skutkových zistení dospeli k záveru, že pre dodatočné povolenie stavby boli splnené zákonné podmienky a k takému záveru dospel aj krajský súd. Tento ich záver je i podľa názoru najvyššieho súdu správny. Správne orgány si pre svoje rozhodnutie zadovážili dostatok skutkových pokladov, aby mohli

vo veci rozhodnúť a v konaní nebola zistená taká vada, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keď žalobkyni aj bola daná dostatočná možnosť sa v administratívnom konaní vyjadriť včítane vyjadrenia sa k podkladom rozhodnutia.

Nebolo možné ponechať bez povšimnutie, že správne orgány tak rozhodli po tom, čo prvé stavebné povolenie vydané obcou Veľké Leváre 16.06.2008 pod č. j. S-54/2008/SP bolo na základe odvolania žalobkyne zrušené rozhodnutím žalovaného č. A/2008/2641/JAN z 31.10.2008 a vec bola vrátená prvostupňovému správne organu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu, osobitne z projektovej dokumentácie a pripojených posudkov, včítane záväzného stanoviska - udeleného súhlasu na povolenie stavby malého zdroja znečisťovania ovzdušia vydaného obcou Veľké Leváre 04.05.2009, č. j. OUŽP-04/2009/ga je taktiež zrejmé, že správne orgány sa v novom konaní dostatočne a v súlade so zákonom vyporiadali so všetkými námietkami žalobkyne včítane umiestnenia dymovodu a žalobkyňa v odvolaní v tomto smere neuvádza už žiadne nové skutočnosti, ktoré by žalovaný a krajský súd neboli náležite zohľadnili a odôvodnili. Správnosť záverov krajského súdu nemohli ovplyvniť ani prílohy k odvolaniu, ktoré žalobkyňa predložila dňa 25.11.2011.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne týkajúcej sa nerespektovania prílohy č. 6 vyhlášky č. 706/2002 Z. z., platnej a účinnej v čase rozhodovania Stavebného úradu Veľké Leváre, táto je podľa názoru najvyššieho súdu nedôvodná a nedošlo ani k porušeniu vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 338/2009 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o ovzduší účinnej od 01.09.2009 do 31.10.2010 zrušenej zákonom č. 137/2010 Z. z. o ovzduší účinným od 01.06.2010, ani vyhlášky Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 356/2010 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o ovzduší účinnej od 15.09.2010, pričom jednotlivé veličiny znečistenia ovzdušia sa zásadne nemenili a emisné faktory kotla účastníkov ako malého zdroja znečistenia ovzdušia sú hlboko pod stanoveným maximálnym limitom.

Takto potom i najvyšší súd dospel k názoru, že povolenými úpravami domu účastníkov konania nebude nad mieru primeranú pomerom ohrozené riadne užívanie susednej stavby žalobkyne a jej príslušného pozemku ani ohrozený výkon vlastníckych práv žalobkyne, pričom z obsahu spisového materiálu je skôr zrejmé, že v preskúmvanej veci viac ako o námietky v zmysle § 127 Občianskeho zákonníka, či stavebno-technický problém išlo o medziľudské vzťahy dvoch susedov.

Podľa názoru najvyššieho súdu námietky žalobkyne vznesené v odvolaní neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Odvolanie žalobkyne neobsahuje žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol podrobne vyporiadal a ktorými by žalobkyňa bola preukázala konkrétne porušenie alebo ohrozenie svojich subjektívnych práv, alebo preukázala, že neboli splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle ustanovenia § 88a stavebného zákona, a že by správne orgány v konaní o dodatočnom povolení stavby pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, či odôvodnení rozhodnutia porušili ustanovenia zákona č 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (§ 140 stavebného zákona). Nesúhlas žalobkyne s právnym názorom krajského súdu a jeho neprijateľnosť pre žalobkyňu nie je v danej veci právne relevantnou námietkou, ktorá by mohla niečo zmeniť na skutkových zisteniach a právnych záveroch krajského súdu.

Najvyšší súd nedospel ani k záveru, že by krajský súd vyhodnotil skutkový stav iba jednostranne a vo veci urobil len formalistický výklad zákonných ustanovení, a že by jeho postupom boli porušené základné práva žalobkyne (k tomu pozri bližšie napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo 04.05.2010).

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, nerozhodol svojvoľne ani protizákonne, a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku považujúc aj jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiadny rozpor so stavebným zákonom a vykonávacími predpismi k tomuto zákonu, rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal; žalovanému ani účastníkom konania náhrada trov konania neprináleží zo zákona ani ju neuplatnili.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková